

ПІВЕНЬ ТА ПАВИЧ

КАЛМИЦЬКА НАРОДНА КАЗКА

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА» КІЇВ 1974

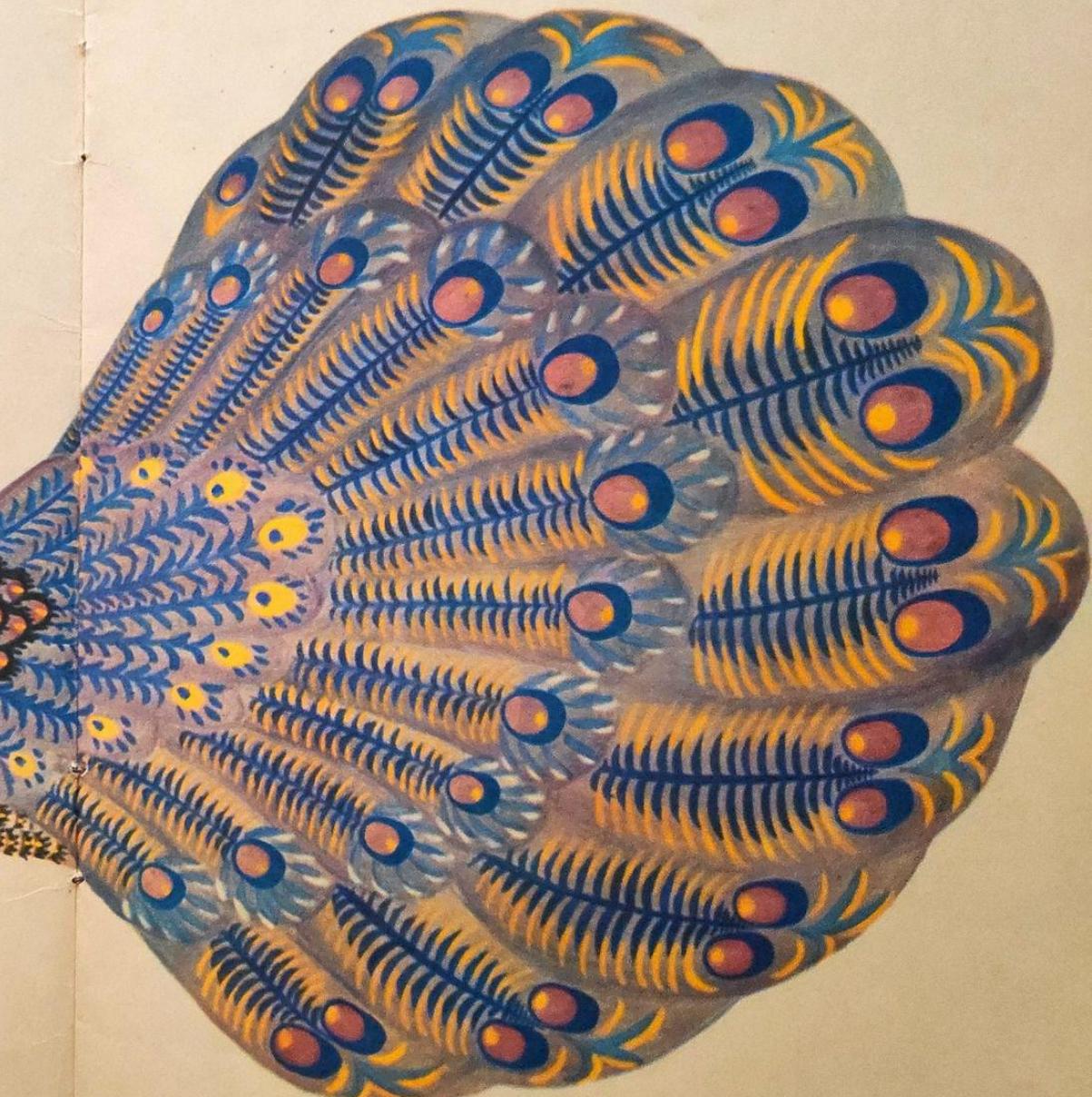
У сиву давнину жили два сусіди — півень і павич. Півень був дуже гарний, і вбрання на ньому було також прегарне. Золотисте блискуче пір'я переливалося на сонці всіма кольорами радуги. Все птаство заздрило півневі. Пишний і гордовитий був півень. Ні з ким навіть не розмовляв, окрім павича. Походжав дуже поважно, так само поважно й зерна дзьобав.

Дружив півень лише з павичем. Той був його доб-
рим сусідом, проте убрання в павича було неприміт-
не, сіреньке. Ніби й не рівня півневі, та жили в зла-
годі.

Якось зібрався павич у далекі краї. Зажурився, що
таке сіре-сіре на ньому вбрання. З заздрістю дивився
на півня і гадав: «Ото було б щастя, коли б мав я таке
пір'я, як у півня! А моїм хіба ж можна похвалитися
птаству в далекому чужому краї? Ні, сором і на очі

показатися чужоземцям. Чому б мені не попросити допомоги в півня?.. Попрошу його одяг. Невже відмовить?»

І павич звернувся до півня. Дай, мовляв, одягнуся в твоє. Я завтра вранці повернуся з мандрівки і віддам.

Півень поміркував та й каже:

— А що я робитиму, коли ти до ранку не повернешся?

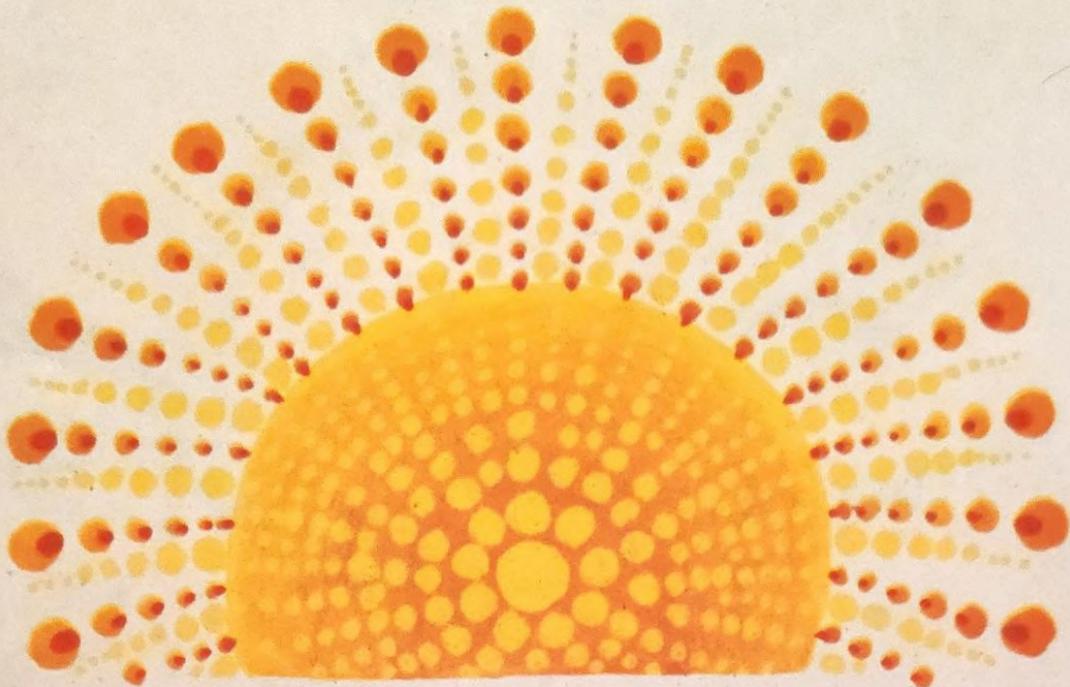
Павич відповів:

— Якщо мене не буде на світанку, ти крикни, і на твій крик я обов'язково явлюся. Якщо ж мене не буде і вранці, то кричи в обід. А коли і в обід не вернуся, то кричи ввечері. До вечора я, звичайно, буду.

Півень повірив павичеві, скинув своє прегарне вбрання й віддав приятелю. А сам одягнувся в незавидне павичеве. В новому одязі павич став найпрекраснішим птахом на всьому світі. Щасливий і гордий, рушив він у далекі краї.

Минув день. Минула ніч. Півень чекав на павича, а того все не було. Занепокоївся півень. Не втримався, закричав:

— Ку-ку-рі-ку!

Та павич не приходив. Ще раз і ще закричав півень. І знову даремно. Зажурився півень, став чекати, коли настане обід. Настав обід. Знову кричить півень, а павича немає. Чекає вечора. Наставвечір. Півень кличе павича, а того не чути.

Отак і пропав павич, а разом з ним розкішне вбрання.

З того часу піvnі щоденно кричать три рази: «Ку-ку-рі-ку!» Вранці, в обід і ввечері. Кличуть павича, що колись привласнив їхнє прегарне вбрання.

